

nemlig ikke med Hensyn til Beskatningen til Kommunen selv. Vi have ganske sikkert afsluttet den for Statskatternes Vedkommende, men jeg kan heller ikke, hvad dem angaaer, indrømme, at denne Afslutning skulde have den Karakter, at man maatte sige, at man aldrig mere kunde komme tilbage til at beskatte Jorden. Jeg troer ikke, at man i den nærmeste Fremtid kan komme dertil; jeg troer, at de sørgede Udgifter for Staten, som man kan tænke sig, at den nærmeste Fremtid vil medføre, rettest vilde komme ind ved andre Skatteformer, men jeg kan godt tænke mig den Tid og saadanne Forhold, da det ogsaa vil være rigtigst hyderligere at belaste Jorden. Dette Punkt skal jeg nu iøvrigt forlade, fordi det for mit Vedkommende ikke er noget Hovedpunkt.

Hvad der derimod for mig absolut er et Hovedpunkt, det er, som jeg allerede tildeels har berørt, at man ikke skal afslutte alt bestaaende Skatter efter nye Regler, om de ogsaa maaskee kunde være overordentlig fortræffelige for nye Skatter. Det er ogsaa dette, der blev udtalt i Gaar af Rigsdagsmændene for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) og Holbø Amt 4de Valgkreds (N. Jensen) og tildeels af Rigsdagsmanden for Frederiksborg Amt 1ste Valgkreds (Thune). Derfor udtalte disse, navnlig de to første Talere, som ikke vilde have nogen fremtidig Beskatning, som ere fuldkommen enige med Lovforslaget i, at vi skulle afslutte Beskatningen, derfor udtalte de ogsaa, at vi behøve ingen ny Matrikul, at en ny Matrikul er aldeles ikke til nogen Nytte, at den er kun til Skade, og det af to Grunde, deels fordi den koster Penge — hvormange Penge den koster, har jeg intet Begreb om, men Penge koster den ialtsald — og deels fordi en Afslutning efter en saadan ny Matrikul ikke vil blive saa rejsærdig som en Afslutning efter de tidligere Regler. Hertil kan jeg ganske slutte mig, og jeg maa udtale, at jeg oprigtigt talte efter det Svar, som den ærede Indenrigsminister gav, ikke kunde opfatte, om det var blevet ham aldeles klart, hvad det var, de ærede Herrer vilde. Han sagde nemlig omtrent saaledes: De Herrer bebreide mig, at jeg ikke vil afslutte Beskatningen, men det er

netop det, jeg vil. Men det var ikke det, de Herrer bebreidede ham; de vare fuldkommen enige med ham, forsaavidt han vil afslutte Beskatningen paa de faste Eiendomme; men hvad de vare uenige med ham i, var, at han vil fordele Skatterne, som afsluttes, efter de Regler, der staae i § 12, og ikke vil fordele dem efter den Maade, hvorpaa de hidtil have været paaliguede. Jeg troer, at det maa være lykkedes mig her bestemt at udtale mig saaledes, at der ikke kan være nogen Tvivl, enten om hvad jeg eller om hvad de ærede Herrer have meent. Herimod kan jeg tænke mig, at der kunde blive indvendt fra den ærede Minister — og det er allerede fremkommet fra en anden Side — at man kan ikke saa bestemt sige, at det vil være det Rette at paaligne den enkelte Eiendom, hvad der er svaret af den i dette bestemte Antal Aar. Jeg skal dertil kun sige, at man kan altvæl ligesaa godt gjøre det for den enkelte Eiendoms som for de samlede Eiendommers Vedkommende. Den ærede Rigsdagsmænd for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) havde ogsaa efter min Mening fuldkommen Ret, naar han udtalte, at det ikke gjør saameget, om vi tage det sidste Aar alene eller Gjennemsnittet for de sidste 10 Aar, idet vi hermed for bestandig afslutte Beskatningen paa de faste Eiendomme. For mit Vedkommende finder jeg det om ikke ganske, saa dog mere ligegyldigt, om vi tage det ene eller det andet Totalbeløb for de samlede Eiendomme, naar vi blot paaligne de enkelte Eiendomme efter de samme Regler som hidtil. Jeg troer, i Overensstemmelse med, hvad jeg nu har udviklet, at man nærmest maa gaae frem paa den Maade, at man paaligner Hartkornet den Sum, som der kommer paa det samlede Hartkorn, ligefrem efter Tøndeantal, at man dernæst paaligner Bygningerne — enten man nu som fremtidig Maalestof vil bruge Assuranceværdien eller hvilken som helst anden Maalestof — det, som hidtil er svaret af dem efter Assuranceværdien, og endelig at det, der er svaret efter Grundtaxten, deles enten efter et Forholdstal, som man her bliver enig om, eller efter et Forholdstal, som man i de forskjellige Byer kan blive enig om, saaledes at en vis Deel af Grundtaxtstatten falder paa Bygningerne og Resten paa Grunden; at man